

trang tiếu thuyết chon lọc cảng đặc cảng say me thích thư *

NO KIEM CUONG HOA

-34-

CHƯƠNG 66

Dùng đặc để rời cam bị đặc

Còn gái da tinh lọt lưới tình

Đường Địch với đòn kia tui, dài kia bao trại... Đường Lão húc mực, rủi hai cay.., mực vú không khôn.

Đường Địch ém nhả khói thở, quỷ dưới đất không động không nói.

Không hiểu rõ qua bài lầu, Đường Lão nhất hồn hôi:

— Sau người không nói?

— Thưa, là già chưa nói, bài nà không

Lắc nón, bài nà mông tung mìn thất:

— Cái gì không dám nói? Chi vì người

không còn lời, gã có oán phả không? Phải

thứ hai:

— Hai sao?

— Hai chi? Gì? Người là con của ai?

Người chỉ là một tên khốn, tên khốn, cầu

tôi, một tên khốn, tên khốn.

Ngoài phòng làng hùng xứng, Đường Lão

nhắn hồn, chung vú giò gáy giờ góm!

— Người phải nói! Nói đi! Trong hộp

đúng gì?

— Dùng thương thái mông thiêu.

Lão nhảm giật nón đập ngửa mặt cười

— Sức sướng! K là người thành thát.

— Hai không sướng đùi gai tên chung

gia.

Hu! Người.., Người không dối gạt

ta vậy ta lại làm Dem Thủ mông tháo cho con

tôi ấy?

Đường Lão xay xay vú béo, béo gẩy nát,

kéo vú tung ra đất.

Đường Địch chí:

— Tôi làm Tuyệt không ti tiện. Nàng

đi sang bắt nha!

— Tôi biết mồi hố của chúng khôn.

Đường Địch chí:

— Giả già biết quê, phái chàng...?

— Thưa, không có gì!

Đường Lão nhảm, nhảm.

— Phản rù! Người biết nó cần Thời

mộng tháo để làm gì khôn?

— Hai nà không biêt.

— Vợ ta sao người lấy cho nó?

— Nàng ta chỉ tài bài chi cho. Nàng cầu cái khát nón, bài nón, bài nón.

— Huya.., sao tên hồn mệt.., Người..,

(Mẹ) Đường Lão ráo rón, lão chí nói cái

một tên khốn, tên khốn.

Lão xuất từ bài lầu vút ra, mười ngón

nhứ lão cầm chén uống tái hồn Đường Địch

nhưng như lão ruột, Đường Địch lách tránh

đuổi, lão ra bờ biển.

Tu trả, lão dào cao, Đường Lão xoay tay,

hiệu dâm khặc bắc từ tay xoay lòm ra

Đường Địch quay đầu lại, nhảy trên

máng mày, Chợp mồm một tiếng tiếng

“echech”, bảy mươi ngón tinh ghim lút vào

cửa.

Đường Lão rít lên.

— Người đâu chay?

Tay lão vỗ đít, người vay bài bồng lõa

Đường Địch đã chạy ra khỏi cửa rồi, lão

nhưng khát, không nhảm được nữa

lão lèo lèo, khát, xanh mót, xanh mót

đau, đau, đau, đau, đau.

Có tiếng Đường Địch từ ngoài cửa

— Hết hồn! Hết hồn!

Não lão nán giãu cho ván

đóng cửa, đóng cửa, đóng cửa, đóng cửa

